

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

34.



KURJER WILENSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 2-го Мая. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 2-go Maja.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ

Санктпетербургъ, 26-го Апрелья.

РЕСКРИПТЪ

Его Императорскаго Высочества Государя
Наслѣдника Цесаревича,

на имя Главнаго Попечителя Императорскаго
Человѣколюбиваго Общества.

Высокопреосвященный Митрополитъ Антоній!

По случаю благополучнаго разрѣшенія отъ бремени Любезнѣйшей супруги Моей, Ея Императорскаго Высочества Государыни Цесаревны Великой Княгини Маріи Александровны, Великимъ Княземъ Владиміромъ Александровичемъ, препровождаю при семь къ Вашему Высокопреосвященству, какъ Главному Попечителю Совѣта Императорскаго Человѣколюбиваго Общества, три тысячи рублей серебромъ, прошу васъ приказать раздать эти деньги, чрезъ посредство Попечительнаго Комитета, въ пособіе бѣднѣйшимъ жителямъ С.-Петербургa. Пребываю къ вамъ всегда благосклонный.

На подлинномъ подписано:

АЛЕКСАНДРЪ.

С.-Петербургъ, 11 Апрелья 1847 года.

Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣдомству, 3-го Апрелья, уволенъ отъ должности Чрезвычайнаго Посланника и Полномочнаго Министра при Ганноверскомъ Дворѣ, Тайный Совѣтникъ Шредеръ, съ оставленіемъ въ томъ же званіи и должности при Саксонскихъ Дворахъ.

Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу Г. Министра Государственныхъ Имуществъ, въ 16-й день Декабря минувшаго 1846 года, Высочайше повелѣть соизволилъ: Впредь до изданія общихъ правилъ объ охотѣ въ казенныхъ лѣсахъ, воспретить производство ея въ лѣсныхъ дачахъ, окончателно устроенныхъ, постороннимъ лицамъ, кромѣ лѣсной стражи; за всякую же самовольную охоту въ означенныхъ дачахъ, примѣняльсь къ 652, 653, 654 и 655 ст. Св. Закона XII изд. 1842 года, взыскивать съ виновныхъ штрафъ, опредѣленный 1135 ст. Улож. о Наказ. Угол. и Исправит., или въ случаѣ несостоятельности, отбирать ружья и собакъ для продажи съ обращеніемъ вырученныхъ денегъ въ капиталъ, составлявшійся отъ введенія правильнаго хозяйства.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 26-go Kwietnia.

РЕСКРИПТЪ

Jego CESARSKIEJ WYSOKOŚCI PANA
NASTĘPCY CESARZEWICZA,

do Głównego Kuratora Cesarzkiego Towarzystwa
Dobroczyńności.

Najprzewielebniejszy Metropolito Antoni!

Z powodu szczęśliwego rozwiązania z ciąży Ubochauć Malżonki MOJEG, JEJ CESARSKIEJ WYSOKOŚCI PANA CESARZEWNY, WIELKIEJ XIĘŻYNY MARYI ALEXANDROWNY, powiciem WIELKIEGO XIĘCIA WŁODZIMIERZA ALEXANDROWICZA, przesyłając przytѣm Waszѣj Przewielebności, jako Głównemu Kuratorowi Rady CESARSKIEGO Towarzystwa Dobroczyńności, trzy tysiące rubli srebrem, proszę Was kazać rozdać te pieniądze, za pośrednictwem Opiekunczego Komitetu, na wspomżenie uboższych mieszkańców St. Petersburga. Zostaję ku wam zawsze przychylnym.

Na oryginalne podpisano:

ALEXANDER.

St. Petersburg, 11 Kwietnia 1847 roku.

Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cywilnym, w dniu 3-m Kwietnia wydany, uwolnionym został od obowiązków Pośta Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Dworze Hannowerskim, Radzca Tajny Schröder, z pozostaniem w tymże stopniu i obowiązkach przy Dworach Saskich.

Jego CESARSKA MOŚĆ, w skutek najpoddanniejszego przedstawienia P. Ministra Dóbr Państwa, 16 Grudnia 1846 roku, Najwyżej rozkazać raczył: Nim ogłoszone zostaną ogólne prawidła o polowaniu w skarbowych lasach, zabronić go w lesnych brębach, zupełnie już urządzonych, postronnym osobom, prócz leśnej straży; za każde zaś samowolne polowanie w rzeeczonych obrębach, stosownie do art. 652, 653, 654 i 655 Zb. Pr. T XII wyd. 1842 roku, uzyskiwać od winnych kary pieniężne, przepisane w art. 1,135 Ustawy o Kar. Krym. i Popraw., albo jeśli nie będą w stanie zapłacenja, zabierać broń i psy dla przedania, a pieniądze ztąd otrzymane oddawać na kapitał, tworzący się z zaprowadzenia systematycznego gospodarstwa.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Берлинъ, 24 Апрѣля.

Въ засѣданіи соединеннаго сейма, 23-го Апрѣля, читанъ былъ королевскій отвѣтъ на адресъ, принятый собраніемъ чиновъ 20-го с. м.

Вотъ содержаніе адреса:

„Всемилоствѣйшій Государь!

„Со времени вашего вступленія на престолъ, ваше величество неутомимо трудились надъ развитіемъ народной жизни, и Пруссія съ признательностію наслаждается благодѣяніями, доставляемыми дѣятельнымъ участіемъ народа въ дѣлахъ общественныхъ. Новое, болѣе возвышенное поприще открылось для этого участія; признавая потребность голоса представительнаго собранія, способнаго благоволили созвать въ соединенный сеймъ чины всѣхъ областей. Этою своею временною, истинно-королевскою мѣрою вы сдѣлали великій шагъ, и мы исполняемъ священный долгъ, повергая къ подножію престола, вмѣстѣ съ чувствованіями неизмѣнной преданности къ августѣйшей особѣ и фамиліи вашего величества, благодареніе вѣрнаго народа.

„Отечество возвеличилось высокімъ духомъ своихъ монарховъ и силою чувствъ народа; его будущее благоденствіе основано на этомъ совокупномъ дѣйствіи, которое вновь проявилось въ намѣреніи, выраженномъ вашимъ величествомъ, въ грамотѣ отъ 3-го Февраля 1847,—продолжать законодательное дѣло, которое было начато покойнымъ королемъ, и которымъ народъ дорожитъ какъ бы наслѣдствомъ, благопріобрѣтеннымъ его вѣрностію въ борьбѣ за независимость.

„Такъ какъ ваше величество осуществили то, что предусматрѣно было въ законѣ 5 Іюня 1823, давъ ими соединеннаго сейма собранію, которое въ этомъ законѣ названо генеральнымъ собраніемъ сословія, а въ законѣ 17-го Января 1820 собраніемъ чиновъ королевства, то права, притекающія изъ этихъ законовъ и другихъ, оказываются чрезъ это самое принадлежащими соединенному сейму.

„Мы питаемъ надежду, что ваше величество не сочтете за недостатокъ нашей благодарности, если мы, въ продолженіе нашихъ совѣщаній, будемъ разсматривать съ нѣкоторою подробностію постановленія отъ 3-го Февраля с. г., въ которыхъ не находимъ совершеннаго согласія съ законами, прежде данными. Ибо, для того, чтобы вѣрные чины вашего величества были истинною опорой престола, чтобы мы успѣшно могли содѣйствовать вашему величеству для блага и счастья нашего любезнаго отечества, необходимо, чтобы тѣ, которыхъ мы представляемъ, были убѣждены въ томъ, что честь и сила короны для насъ столь же дороги, какъ и представительныя права, дарованныя намъ нашими монархами, и что мы будемъ хранить тѣ и другія, какъ безцѣнное сокровище.

„Если сеймъ, въ своихъ совѣщаніяхъ, если ваше величество, по причинамъ, которыя онъ почтительно представитъ вамъ, убѣдитесь въ существованіи подобныхъ разногласій между законами прежними и настоящими, то мы не сомнѣваемся, что ваше величество, въ своей мудрости и справедливости, изыщете средства, способныя устранить ихъ и притомъ такимъ образомъ, который совмѣстенъ съ благосостояніемъ Пруссіи, основывающимся на силѣ монархическаго принципа и на твердомъ, хорошо устроенномъ представительствѣ.

„Послушныя зову вашего величества и приступая къ началу нашихъ работъ, мы слѣдуемъ голосу нашей совѣсти, повергая къ подножію престола, для поддержанія представительныхъ правъ, нашу почтительную декларацію. Съ полнымъ довѣріемъ обращаемъ взоры на великодушнаго монарха нашего, призваннаго насъ для того, чтобы власть короны соединилась съ успѣшнымъ содѣйствіемъ чиновъ на непоколебимомъ основаніи. Ваше величество сами указали на право, какъ на это основаніе, и произнесли сіи благородныя слова: „да будетъ между нами правда“. Съ радостью и съ полнымъ довѣріемъ надѣемся мы, что на подобныхъ основаніяхъ зданіе будущности отечества станетъ возвышаться болѣе и болѣе. Тогда власть короны прочно утвердится, ибо она будетъ имѣть свой корень въ нравственномъ чувствѣ націи; тогда народъ прусскій можетъ ожидать вѣрнаго разсвѣта, укрытый отъ общественныхъ опасностей настоящей эпохи; среди благословеній прочнаго монархическаго правленія

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

P r u s s i a.

Berlin, 24 kwietnia.

Na posiedzeniu Połączonego Sejmu d. 23 kwietnia, odczytana została odpowiedź Królewska na adres Stanów, podany Jego Królewskiemu Mości d. 20 kwietnia.

Umieszczamy naprzód brzmienie adresu:

„Najjaśniejszy Panie!

„Od wstąpienia swojego na tron, pracowaleś Wasza Królewska Mość niezmiernie nad szlachetnym rozwinięciem życia narodowego, i kraj z wdzięcznością używa dobrodziejstw, które mu czynniejszy udział narodu w sprawach publicznych nadaje. Nowy i wyższy zawód otwiera się obecnie dla tego udziału: uznając konieczność ogólnego reprezentacyjnego organu, zdolnego wzmacnić jedność państwa, raczyłeś Wasza Kr. Mość połączyć Sejm Prowincjonalny w jedno ogólne zgromadzenie. Tę swobodę i prawdziwie królewskiem postanowieniem, uczyniłeś Wasza Kr. Mość krok wielki, i my z naszej strony, wypełniamy najpierwszą świętą powinność, składając u stóp tronu, z uczuciem niezmiennego przywiązania ku Najjaśniejszemu Osobie i Domowi W. Kr. M., dziękczynienia wiernego ludu.

„Ojczyzna nasza wzniosła się wzniosłym duchem swoich Monarchów i potęgą uczuć narodu, i dalsza jej pomyślność na tym wspólnym działaniu polega. Wspólność ta objawiła się znowu w zamiarze W. Kr. Mości, wyrażonym w manifestie z dnia 3 lutego 1847 roku, postawać dalej dzieło prawodawcze, przez zmarłego Króla rozpoczęte, a które naród uważa jako prawnie nabyte dziedzictwo, za swoją własność, okazała w wojnie o niepodległość.

„Wasza Kr. Mość, przyprowadziwszy do skutku zamiary, w prawie z d. 5 czerwca 1823 roku zawarte, nazwane Połączonym Sejmem zgromadzenie, które w tym prawie nosi miano Ogólnego Zgromadzenia Stanów, a w prawie z d. 17 stycznia 1820 roku, Zgromadzenia Stanów Królestwa: a zatem, prerogatywy wypływające z tych praw, należą się przez to samo Połączonemu Sejmowi.

„Mamy nadzieję, że Wasza Kr. Mość nie weźmiesz za oznakę niewdzięczności, jeśli w dalszych rozprawach naszych, rozbierać będziemy z niejaką szczegółowością te punkta manifestu z d. 3 lutego roku teraźniejszego, w których napotykamy niezupełną zgodność z powyższymi uprzednio nadanymi prawami; gdyż, aby wierne Stany W. Kr. Mości były prawdziwą podporą tronu, abyśmy mogli skutecznie wspierać W. Kr. Mość dla dobra i pomyślności ukochanej ojczyzny, potrzeba koniecznie, aby ci, których tu reprezentujemy, byli przekonani o tym, że sława i potęga korony i równie są dla nas drogiemi, jako prawa Stanów, nadane nam przez naszych Monarchów, i że tak jednych jak i drugich, jako nieocenionych skarbów, strzedz i bronić będziemy.

„Jeśli Sejm w swoich rozprawach, jeśli W. Kr. Mość w skutek dowodów, najuniższej Sobie przez Sejm przedstawionych, przekonasz się o istnieniu tej niezgodności między uprzednimi a teraźniejszymi prawami, nie wątpimy, że W. Kr. Mość w mądrości i sprawiedliwości Swojej, znajdziesz sposób jej usunięcia, w sposób zgodny z pomyślnością Pruss, opartą na potędze monarchicznego pierwiastku, tudzież na niewzruszonych i dobrze urządzonych prawach Stanowych.

„Posłuszni głosowi W. Kr. Mości, i zabierając się do rozpoczęcia naszych zatrudnień, poczytujemy za sumienny obowiązek złożyć u stóp tronu, dla zabezpieczenia praw Stanów, niniejsze pełne uszanowanie oświadczenie nasze. Zupełną ufnością spoglądamy na wspaniałomyślnego Monarchę, który nas zwołał dla tego, ażeby władza korony połączyła się z postępnym współdziałaniem Stanów, na niewzruszonej podstawie. W. Kr. Mość sam raczyłeś nazwać ją podstawą prawa, i wyrzekłeś szlachetne słowa: „między nami niech będzie prawda“. Z radością pełnym zaufaniem, spodziewamy się, że na podobnej zasadzie gmach przyszłego szczęścia ojczyzny coraz wyżej wznosić się będzie. Naówczas władza korony oprze się na niezachwianej podstawie, albowiem się zakrzewi w moralnym uczuciu narodu; naówczas naród Prusski będzie się mógł spodziewać pewnego od wszelkich socyalnych zawichrzeń czasu zabezpieczonego postępu; wśród błogostawieństw silnego monarchicznego rządu, będzie on używał dobrodziejstw swobodnego publicznego, politycznego życia, które

онъ будетъ наслаждаться благодѣяніями политической жизни, свободной, гласной, которая возвыситъ всѣ классы народа, и, соединясь съ любовью и вѣрностью вокругъ своего царственного путеvodителя, онъ достигнетъ великой судьбы, для которой Провидѣніе предназначило Пруссію, а съ нею и все германское отечество.“

Вотъ отвѣтъ короля на адресъ :

„Мы, Фридрихъ Вильгельмъ, Божіею милостию, король прусскій, и проч. и проч.

„Посылаемъ нашимъ, въ первый соединенный сеймъ собранымъ чинамъ наше благосклонное привѣтствіе. Съ удовольствіемъ vimos мы выражено благодарности и довѣрія, изложенному нашими вѣрными чинами въ адресъ отъ 20-го с. м., и еще съ большимъ удовольствіемъ усмотрѣли мы изъ него готовность ихъ — въ искренней, на законномъ основаніи утвержденной связи съ короною дѣйствовать для благодатнаго развитія будущности отечества. Въ этомъ признаемъ и мы ихъ прекрасную обязанность.

„Если мнѣніе многихъ членовъ сейма, будто-бы между прежними и новыми о чинахъ изданными законами нѣтъ совсѣмъ ни мал. согласія, побудило наши вѣрные чины упомянуть въ адресъ объ охраненіи ихъ правъ, то мы хотя и не принисываемъ это обстоятельство недоувѣрію къ нашей королевской волѣ относительно поддержанія и охраненія всѣхъ благопріобрѣтенныхъ правъ, однако истина и откровенность между нами, нашими чинами и нашимъ народомъ, которые никогда не должны быть чѣмъ-либо помрачаемы, требуютъ нашего недвусмысленнаго возраженія.

„Издавъ, по добровольному намѣренію и королевскому полномочию, грамоту и уставъ отъ 3-го Февраля с. г., мы не только по лучшему вѣдѣнію и доброй совѣсти выполнили относящіяся до чиновъ обѣщанія нашего въ Божѣ почитающаго короля и родителей, но и даровали нашимъ вѣрнымъ чинамъ существовавшія, за прежнюю черту простиравшіяся права; тамъ, гдѣ поминутыя обѣщанія требовали поспешной и дополненій, мы дали ихъ въ томъ смыслѣ, въ какомъ они, по нашему мнѣнію, были совмѣстны съ законами и благосостояніемъ отечества. Потому-то мы и не можемъ признавать другихъ правъ соединеннаго сейма, кромѣ тѣхъ, которые ему дарованы нашею грамотою отъ 3-го Февраля с. г. или впредь могутъ быть дарованы отъ насъ законнымъ образомъ. Наши вѣрные чины при употребленіи этихъ правъ могутъ быть увѣрены въ нашемъ полномъ покровительствѣ, въ замѣцъ чего и мы питаемъ къ нимъ твердое довѣріе, что они будутъ дѣйствовать только въ предѣлахъ этихъ привилегій и исполнять соотвѣственно тому свои обязанности.

„Законъ отъ 3-го Февраля с. г. въ основаніяхъ своихъ неприкосновенъ; но мы считаемъ его не законченнымъ, а напротивъ способнымъ къ развитію. Потому-то мы сами указали нашимъ вѣрнымъ чинамъ путь — представлять намъ относительно сего свои предположенія, которыми мы, по точномъ ихъ разсмотрѣніи, охотно будемъ внимать, сколько то, по нашему мнѣнію, будетъ совмѣстно съ неприкосновенными правами короны и съ благосостояніемъ государства. Этимъ только путемъ должны быть рѣшаемы всѣ сомнѣнія, могущія возникнуть на счетъ истиннаго смысла сего закона.

„Такъ какъ подобныя предложенія и желанія, исходящія отъ перваго соединеннаго сейма, не имѣли бы еще основанія зрѣлой опытности, то предписано же § 12 перваго декрета отъ 3-го Февраля с. г. потребна для этой цѣли вся дѣятельность соединеннаго сейма, то мы охотно даемъ нашимъ вѣрнымъ чинамъ обѣщаніе — въ ближайшій четырехлѣтній срокъ, постановленный въ § 2 втораго декрета отъ 3-го Февраля с. г. для періодическаго созванія центральныхъ собраній чиновъ, — опять соединить ихъ въ полномъ числѣ вокругъ насъ, дабы плоды лучшей опытности не оставались безъ пользы.

„Впрочемъ, пребываемъ къ нашимъ вѣрнымъ чинамъ нашею милостию благосклонныи.

„Дано въ Берлинѣ, 22-го Апрѣля 1847 года.

Фридрихъ Вильгельмъ.“

Принцъ Прусскій,

Фонъ Бойенъ, Мюллеръ, Ротеръ, Эйхгорнъ, фонъ-Тале, фонъ-Свиньи, фонъ-Вольдивингъ, графъ Штольбергъ, Уденъ, баронъ Каницъ, фонъ-Дюсбергъ.

По прочтеніи королевскаго отвѣта на адресъ, маршалъ сейма извѣстилъ штаты, что Его Королев-

подніе все классы народа, а поłączыwszy się z miłością i wiernością około Królewskiego swojego Naczelnika, odpowie godnie wielkiemu przeznaczeniu, które Opatrzność zgotowała dla Pruss, a z niemi i dla całej Niemieckiej ojezyny.“

Одповідь Корóлевска brzmi jak następuje :

„My Fryderyk Wilhelm, z Bożej Łaski, Król Pruski i t. d.

„Zgromadzonym na piérwszy Połączony Sejm Stanom Naszym, łaskawe Nasze pozdrowienie! Z zadowoleniem przyjęliśmy wyrazy wdzięczności i zaufania, które wierne Stany Nasze złożyły Nam w adresie z d. 20 b. m., a z większym jeszcze zadowoleniem przekonywamy się z niego, że wierne Stany Nasze pojmują zadanie swoje w tém, aby w ścisłym połączeniu Korony ze Stanami, ugruntowaniu na podstawie prawnej, działać ku błogemu rozwinięciu przyszłości ojezyny Naszej. W tém i My także uznajemy piękne ich powołanie.

„Aczkolwiek wierne Stany Nasze zamięścili zarazem w adresie zastrzeżenie praw Stanowych, z powodu, że wielu członków Sejmowi nie spostrzega zgodności pomiędzy dawniejszém a nowszém prawodawstwem, tedy oświadczenia tego nie przypisujemy wprawdzie nieufności w Naszej Królewskiej woli, strzeżenia i zastanawiania przez Nas Samych wszystkich praw dobrze nabytych; jednakże otwartość i prawda, która pomiędzy Nam, Naszemi Stanami i Naszym ludem, nigdy w niczym zaciemiona być nie powinna, wymaga od nas jasnej odpowiedzi.

„Wydając manifest i ustawę z dnia 3 lutego r. b. z własnego Naszego postanowienia i władzy królewskiej, nie tylko dopełniliśmy podług najlepszej wiedzy i sumienia ściągających się do Stanów obietnicę Naszego w Bogu spoczywającego Króla i Ojca, ale nadto nadaliśmy Naszym wiernym Stanom w tym względzie nowe, istotne, poprzedni zakres przechodzące prawa; o ile zaś owe obietnice wymagały objaśnień i uzupełnień, daliśmy je w takim duchu, jaki uznaliśmy jedynie za zgodny z naszymi instytucjami i pomysłowością ojezyny. Dla tego Połączonemu Sejmowi, wywołanemu do życia przez prawo Nasze z dnia 3 lutego r. b., nie możemy przyznać żadnych innych prerogatyw, prócz tych, jakie mu témże prawem nadane zostały, albo też w przyszłości, na drodze z ustawą zgodnej, nadane przez Nas zostaną. W wykonywaniu tych praw wierne Stany Nasze mogą być pewne Naszej siłowej opieki, nawzajem i My pokładamy w nich to mocne zaufanie, że tylko w zakresie tych praw działać i odpowiadać tymże prawom obowiązki swoje wypełniać będą.

„Prawo z d. 3 lutego r. b. w zasadach swoich jest nienaruszalne; jednakże nie uważamy go za ukończone, ale owszem, za zdolne do dalszego rozwijania się i kształcenia. Z tego powodu sami otworzyliśmy Naszym wiernym Stanom drogę przedstawiania Nam ściągających się do tego wniosków, a skoro te do Nas dojdą, będziemy je dokładnie roztrząsać, i o tyle się do nich przychylić, o ile to uznamy być zgodnym z nieodzownymi prawami korony i pomysłowością kraju. Na tej prawnej drodze mogą być także rozwiązywane wszelkie wątpliwości, jakieby powstać mogły względem prawdziwego ducha owego prawa.

„Ponieważ zaś tego rodzaju wnioskiem i życzeniem, wychodzącym z piérwszego Sejmu, brakowałoby zasady dojrzałego doświadczenia, na ten zaś cel potrzebna jest czynność Połączanego Sejmu, według przepisu § 12 piérwszego dekretu Naszego z dnia 3-go lutego r. b., niniejszym przeto dajemy chętnie Naszym wiernym Stanom to zapewnienie: że w ciągu czteroletniego terminu, przepisanego w § 2 m. drugiego dekretu Naszego z d. 3 lutego r. b. dla periodycznego zwoływania centralno-stanowych zgromadzeń, zwołamy znowu wierne Stany Nasze w pełnym komplecie około siebie, aby owoce lepszego doświadczenia nie pozostały bez użytku.

Zresztą pozostajemy ku wiernym Stanom Naszym łaskawie przychylnymi.

Dano w Berlinie, 22 kwietnia 1847 roku.

Fryderyk Wilhelm.“

Xiążę Pruski,

von-Boyen, Müller, Rother, Eichhorn, von-Thile, von-Swigny, von Bodelschwingh, Hrabia Stolberg, Uhden, Baron Canitz, von-Düesburg.

Po odczytaniu odpowiedzi Królewskiej na adres, Marszałek Sejmowi zawiadomił Stany, iż J. Kr. Mośó, w

ское Величество, во второмъ своемъ отвѣтѣ на прошение соединенныхъ отдѣленій, относительно продолженія срока, назначеннаго для представленія прошений и жалобъ, изволилъ срокъ сей продлить до 1-го Мая. За симъ по прочтеніи секретаремъ сего же отвѣта, засѣданіе соединенныхъ отдѣленій было отерочено.

— Вчера поутру здѣсь возобновились безпокойства предшествовавшаго дня, причиненныя дороговизною хлѣба. Въ разныхъ частяхъ города собрались толпы народа, въ которыхъ замѣтили преимущественно женщины и молодыхъ людей, едва бывшихъ изъ дѣтства. Эти толпы двинулись къ пекарнямъ, и заставили хлѣбниковъ крикомъ и подобнаго рода безчинствами выдать имъ бывшій въ запасѣ хлѣбъ. Эти сборища составились такъ внезапно, и появились неожиданно въ столь различныхъ мѣстахъ, что достигли своей цѣли прежде нежели можно было оказать надлежащую защиту людямъ, угрожаемымъ ими. После полудня многочисленныя отряды войска обходили городъ, отчего эти безчинства прекратились сами собою. Сии патрули, ходившія до ночи, разѣяли собиравшюся чернь и воспреняли доволія дальнѣйшимъ безчинствамъ. Сколько намъ извѣстно, только въ двухъ мѣстахъ должны были прибыгнуть къ военной силѣ, но при этомъ ни кавалерія, ни пѣхота не были принуждены употребить холодное оружіе. Раненыхъ не было. — Сегодня поутру дальнѣйшихъ безпокойствъ не случилось; на рыночныхъ площадяхъ сообщеніе происходило безпрепятственно. — До сихъ поръ арестованы, по поводу этихъ безчинствъ, 175 человекъ.

Франція.

Парижъ, 23 Апрѣля.

Въ прошедшемъ засѣданіи палаты депутатовъ, происходило между прочимъ преніе о прошеніи дозволить семейству Наполеона возвратиться во Францію, возстановить изображение Императора на орденѣ Почетнаго Легіона, и предоставить главному городу Вандейскаго департамента называться по прежнему именемъ Наполеона. После нѣсколькихъ рѣчей, произнесенныхъ въ пользу сего прошенія, палата, по предложенію комиссіи, перешла къ очереднымъ занятіямъ, причемъ министръ внутреннихъ дѣлъ объявилъ, что правительство уважаетъ память Наполеона и представило многія тому доказательства, но не можетъ идти далѣе.

— Комиссія палаты депутатовъ объявила себя противъ обложенія податью собакъ по большинству 5 голосовъ противъ 4. Меньшее число голосовъ желало ввести эту подать, но не въ видѣ финансовою, но — полицейскою мѣры.

— Третьяго дня распространили въ Парижѣ слухъ объ открытіи заговора: это произвело даже нѣкоторое впечатлѣніе на биржѣ. Вчера утверждали, что въ западныхъ департаментахъ были арестованы нѣсколько легитимистовъ, и что въ послѣдніе дни производили по тому же дѣлу разысканія въ Версали и Парижѣ. — Этотъ слухъ, вѣроятно, быть возбужденъ слѣдующею статьею, напечатанною въ *Journal de Falaise*: „Въ Фалезѣ только и разговоровъ что о мнимомъ заговорѣ противъ безопасности государства, открытомъ будто бы на границахъ нашего округа, и въ которомъ замѣшаны нѣсколько особъ изъ нашей страны. Рассказываютъ, что эти козни были замышлены и устроены первоначально въ Конде-сюръ-Нуаро и его окрестностяхъ; потомъ онѣ дерзнули переступить за рѣку д'Орне и окончательно расположили свою главную квартиру въ одномъ пунктѣ Домфронтскаго Округа. Тамъ, какъ говорятъ, производятъ дѣлительное слѣдствіе и ежедневныя многочисленныя домовыя обыски. Нѣсколько человекъ уже арестованы. — Это дѣло, серьезное или нѣтъ, занимало у насъ нѣсколько дней вниманіе публики, когда, въ минушій Вторникъ, распространилось извѣстіе, что чиновники юстиціи поѣхали куда-то рано поутру. Можно себѣ представить, что воображеніе не замедлило связать этотъ отъѣздъ съ носившимися слухами; какъ это бываетъ обыкновенно, рассказы вскорѣ перешли въ предѣлы вѣроятія, и преувеличили происшествія такъ, что мы не можемъ передать всѣхъ распущенныхъ выдумокъ и нелѣпостей. — Оставимъ же въ сторонѣ эти смѣшныя или злонамѣренныя слухи, и скажемъ, что такъ называемый заговоръ, о которомъ мы говорили, имѣетъ кажется нѣкоторое основаніе, и что члены нашей окружной юстиціи уѣхали по этому дѣлу.“

другіе свѣдѣнія на просьбу поłączonych Курій, względem przedłużenia terminu zakreślonego dla podawania petycji i zażaleń, raczył takowy przedłużyć do d. 1 Maja. Następnie, po odczytaniu przez Sekretarza tejże odpowiedzi, posiedzenie Połączonych Kurji odroczone zostało.

— Wczoraj z rana ponowiły się tu znowu niespokojności, które raz pierwszy dnia onegdajszego drożyzna zboża była wywołała. W różnych dzielnicach miasta zgromadziły się tłumy pospółstwa, między którymi widziano mianowicie niewiasty i młodych ludzi, zaledwie wyszłych z wieku dzieciennego. Tłumy te ruszyły ku sklepom piekarzy i zmusiły ich krzykami i pogrozkami, do wydania sobie znajdującego się u nich w zapasie chleba i zboża. Zbiegowiska te utworzyły się tak nagle i ukazały się w tylu oddzielnych miejscach, że dopięły swoich zamiarów wprzód, nim zdołano przyjść w pomoc zagrożonym. Po południu, liczne oddziały wojska przeciągały po mieście, tak, iż te nieporządki same przez się ustały. Patrole, krążące tu i ówdzie aż do nocy, rozpraszaly kupiace się pospółstwo i położyły tamę dalszym niespokojnościom. Ile wiadomo, tylko w dwóch miejscach musiano wezwać siły wojskowej; jednakże ani jazda ani piechota nie miały potrzeby uciekać się do użycia broni palnej. Nikt nie był ranny. Dziś rano nie zaszły żadne zaburzenia; na wszystkich rynkach komunikacya odbywała się bez żadnej przeszkody. Dotąd aresztowano, z powodu tych niespokojności, 176 osób.

Франсуа.

Парижъ, 23 kwietnia.

На онegdajшемъ поседzeniu Izby Deputowanych, toczyły się między innymi rozprawy nad podaną petycją o dozwoleucie rodzinie Napoleonapowrotu do Francji, o przywrócenie portretu Cesarza na orderze Legii Honorowej, tudzież o pozwolenie głównemu miastu Departamentu Wandejskiego, nazywać się, jak uprzednio, imieniem Napoleona. Po kilku głosach na poparcie tej prośby, Izba, na wniosek Komisji, przeszła do porządku dziennego. Minister spraw wewnętrznych oświadczył przytém, że rząd szanuje pamięć Napoleona i dał liczne tego szacunku dowody, ale nie może posuwać zadaleko powalności swojej.

— Przeciw podatкови od psów Komisya Izby Deputowanych oświadczyła się większością głosów 5 przeciw 4. Mniejszość życzyła zaprowadzić ten podatek, ale nie jako środek finansowy, lecz tylko jako policyjny.

— Onegdaj rozeszła się w Paryżu pogłoska o odkryciu nowego spisku. Wieść ta sprawiła nawet na giełdzie niejakie wrażenie. Wczoraj zaś głoszono, że w zachodnich departamentach aresztowano kilku legitymistów, i że w ostatnich dniach czynione były z tegoż powodu poszukiwania w Paryżu i w Wersalu. Oto jak się w tym względzie wyraża gazeta *Journal de Falaise*: „W mieście naszym o niczem więcej nie mówią, jak o mniemanym zamachu na bezpieczeństwo kraju, który jakoby został odkrytym na granicach naszego okręgu i do którego wplątano kilka osób z naszej okolicy. Powiadają, że ten spisek uknuty został pierwsiakowo w Condé-sur-Noire i w jego okolicach; potem przedart się za rzekę d'Orne i nakoniec założył główną swoją kwaterę w jednym punkcie okręgu Domfront. Tam, jak mówią, odbywa się czynne śledztwo i zachodzą codzienne liczne rewizye domów. Kilka już osób aresztowano. Okoliczność ta, zmysłona czy też istotna, zajmowała już od kilku dni uwagę tutejszej publiczności, gdy oto przeszłego Wtorku, rozeszła się znowu wiadomość, że urzędnicy sprawiedliwości udali się dokądś bardzo rano. Można sobie łatwo wystawić, że bujna wyobraźnia publiczności nie pozostała w tym razie bezczynną, i że odjazd ten, którego celu nie wiadano, związała zrzęcznie z krążącemi wprzód pogłoskami; wkrótce nowiny, z ust do ust podawane, przeszły wszelkie granice prawdopodobieństwa, tak, iż nie możemy w żaden sposób powtórzyć wszystkich tych wymysłów i niedorzeczności. Odłożywszy atoli na stronę te śmieszne, czyli też złośliwe wieści, musimy wyznać, że tak zwany spisek, o którymśmy wyżej wspomnieli, ma, jak się zdaje, niejaka zasadę, i że członkowie naszej okręgowej sprawiedliwości nie w innym celu wyjechali z miasta.“

— Здѣсь получено официальное извѣстіе о взятіи въ плѣвъ Бу-Мазы. Маршалъ Бюжо получилъ донесеніе отъ полковника Сентъ-Арно отъ 14-го Апрѣля, что Бу-Мазы находится въ его власти. Абд-эль-Кадеръ снова вторгся въ Алжирскія владѣнія, и потому приняты всѣ мѣры, чтобы удержать Арабскія племена въ должномъ повиновеніи.

— Слышно, что разрѣшено открыть новый театр въ Парижѣ, подъ наименованіемъ иностраннаго театра; въ немъ будутъ даваемы исключительно драматическія пьесы на разныхъ иностранныхъ языкахъ; въ продолженіе шести мѣсяцевъ, составляющихъ театральнй годъ, будетъ представлено 15 нѣмецкихъ, 15 испанскихъ, 15 англійскихъ и 15 италійскихъ пьесъ.

25 Апрѣля.

Король собственноручно подписалъ свадебный договоръ генерала Ламорисьера съ дѣвичествомъ Обервилъ, дочерью легитимиста, примирившагося съ Июльскимъ правительствомъ.

— Полковникъ Сентъ-Арно, взявшій въ плѣвъ Бу-Мазу, произведенъ въ генералы.

— Подполковникъ Курби де Коньяръ, который долго находился въ плѣву у Абд-эль-Кадера, прибылъ въ Парижъ. Король пригласилъ его къ обѣденному столу; послѣ чего Г. де Коньяръ рассказывалъ Е. В. свои похождения. Герцоги Немурскій и Омальскій принимали этого штабъ-офицера въ частной аудіенціи, а герцогиня Орлеанская пригласила его къ себѣ и представляла ему гр. Парижскаго.

— Въ палатѣ перовъ разематривается предложенный правительствомъ проектъ постановленія относительно поступленія наемныхъ рекрутовъ. Первые двѣ статьи сего проекта уже утверждены палатою.

— Изъ Алжиріи получены по телеграфу извѣстія, что Кабилия и Джуржуръ покорились Франціи. Эти горы обѣщали сохранять вѣрность и повиновеніе и отсылать въ Алжирію подать въ два срока, приняли на себя охраненіе общественной безопасности на большихъ дорогахъ, и обязались не выпускать въ свои горы неприятелей; а маршалъ Бюжо, съ своей стороны обѣщалъ имъ не присылать къ нимъ войскъ. Вновь присоединенная страна образуетъ треугольникъ, базисомъ которому служитъ морской берегъ отъ Делін до Бужія, а вершиною Сетифъ. Бужія и Диджели, природныя гавани Сетифа, были въ блокадѣ, со стороны материка, въ теченіе 15 лѣтъ.

— Изъ Отаити получены извѣстія по 9 Февраля. Островитяне покорились новому губернатору; миръ и согласіе возстановлены. Королева не возвратилась однако въ Отаити и поселилась въ Рајатеѣ.

А н г л і я.

Лондонъ, 25 Апрѣля.

Королева председательствовала вчера въ засѣданіи тайнаго совѣта, въ Букингамскомъ дворцѣ, послѣ чего немедленно происходило засѣданіе совѣта министровъ.

— Здѣсь получено важное извѣстіе, что предложенная Португаліи Англіею интервенція, принята. По извѣстіямъ изъ Лиссабона отъ 10-го Апрѣля, графъ Толай отправился, по повелѣнію Королевы, къ сэръ Саймуру и адмиралу Паркеру, съ порученіемъ ходатайствовать о высадкѣ англійскихъ войскъ. Недѣлительность португальскихъ генераловъ заставила Королеву прибѣгнуть къ сей мѣрѣ. Слѣдовательно должно думать, что нынѣ португальскія дѣла будутъ уже наконецъ улажены. (См. Испанія).

— Министерство одержало рѣшительную побѣду надъ оппозиціею. Въ нижней палатѣ нѣсколько дней продолжались пренія по биллю о образованіи юношества. Известныя ораторы предлагали разные добавочныя статьи, клонившіяся то къ уничтоженію самаго билля, то къ порицанію политики и дѣйствию министровъ; но при собраніи голосовъ, палата большинствомъ мнѣній, 372 противъ 47, утвердила требуемыя правительствомъ на этотъ предметъ суммы.

— Изъ Нью-Йорка пишутъ отъ 9 Марта, что подъ Веракрусомъ ген. Скоттъ и коммодоръ Коннеръ высадили 12,000 войска и матросовъ, и не только отрезали городу сообщеніе съ внутреннею страной, но даже овладѣли колодцами, изъ которыхъ городъ бралъ воду. Ген. Вортъ взялъ два редута, которые обстрѣливали вышнія укрѣпленія, и въ этой стычкѣ поте-

— Оtrzymano już urzędowe potwierdzenie o ujęciu Bu-Mazy. Marszałek Bugeaud odebrał list od Półkownika St. Arnaud z dnia 14-go kwietnia, w którym tenże donosi że Bu-Maza w jego znajduje się mocy. Abd el-Kader przebywa znowu w posiadłościach Algierskich; przedsięwzięto jednak wszelkie środki, aby plemiona Arabskie w należytym utrzymać posłuszeństwie.

— Słychać, że wydano konsensus na nowy teatr w Paryżu, który nosić będzie nazwę: *Teatru zagranicznego*; przedstawiane w nim będą wyłącznie dramatyczne dzieła w różnych obcych językach; w sześciu miesiącach, które stanowią rok teatralny, przedstawionych zostanie 15 sztuk niemieckich, 15 hiszpańskich, 15 angielskich i 15 włoskich.

Dnia 25 kwietnia.

Król podpisał własnoręcznie kontrakt ślubny Jenerała Lamoricière z panną Auberville, córką legitymisty pojednanego z rządem lipcowym.

— Półkownik St. Arnaud, który pojmał w niewolę Bu-Mazę, mianowany został Jenerałem.

— Podpółkownik Courby de Cognard, który tak długo w niewoli u Abd el-Kadera zostawał, przybył do Paryża. Król zaprosił go natychmiast na obiad, po którym opowiadał rodzinie Królewskiej swoje przygody. Xiążęta Nemours i Dumale udzieliłi P. Courby de Cognard prywatne posłuchanie, a Xiężna Orleansu wezwwała go do siebie i przedstawiła mu Hr. Paryża.

— Izba Parów zajmuje się rządowym projektem do prawa o dawaniu zastępców do służby wojskowej, i już dwa pierwsze artykuły rzeczzonego projektu uchwaliła.

— Z Algieru otrzymano telegrafem wiadomość z d. 20-go b. m., że Kabylia i Dżurdżura poddały się Francuzi. Górale pomienieni przyrzekli wierność i posłuszeństwo, obowiązali się opłacać i odsyłać do Algieru daninę w dwóch równych ratach, wzięli na siebie utrzymywanie bezpieczeństwa publicznego na gościńcach, i przyobiecali nie wpuszczać nieprzyjaciół do gór swoich; natomiast Marszałek Bugeaud dał im ze swej strony zaręczenie, że wojsk swoich posyłać do nich nie będzie. Kraj nowo przyłączony tworzy trójkąt, którego podstawą jest morze od Dellys aż do Budżyi, a wierzchołkiem Setif. Budżia i Dżidzelli, te dwa naturalne porty Setifu, blokowane były przez lat 15 od strony lądu.

— Z Otahiti nadeszły wiadomości dochodzące do 9-go lutego. Wyspiarze poddali się nowemu Gubernatorowi, a pokój i dobre porozumienie znowu przywrócone zostały. Królowa nie wróciła jednakże do Otahiti i obrała sobie mieszkanie w Rajatei.

ANGLIA.

Londyn, 25 kwietnia.

Królowa przewodniczyła wczoraj tajnej radzie w pałacu Buckingham, po której natychmiast nastąpiła rada Ministrów.

— Otrzymano tu tę ważną wiadomość, że ofiarowana Portugalii interwencya Anglii została przyjęta. Według wiadomości z Lizbony z d. 10 kwietnia, Hr. Tolay udał się z polecenia Królowej do Sir Seymoura i Admirała Parker, upraszając o wysadzenie wojska angielskiego. Opieszalność Jenerałów Portugalskich spowodowała Królowę do tego kroku. Zdaje się więc, że teraz już sprawa portugalska zostanie załatwiona. (Ob. Hiszpania).

— Gabinet odniósł stanowcze zwycięstwo nadъ оппозиcją. Przez kilka dni toczyły się w Izbie Niższej rozprawy nadъ bilemъ edukacyjnym; znakomici mówcy wnosili dodatki, już to w celu zniweczenia samego bilu, już naganiającъ postępowania i politykę Ministrów; gdy jednakże przystąpiono do głosowania, Izba, większością 372 głosów przeciw 47, uchwaliła żądane przez gabinet na ten cel summy.

— Donoszą z New-Yorku pod dniem 9 marca, że pod Weraeruz Jenerał Scott i komodor Conner wysadzili na ląd 12,000 wojska i majtków, i przecięli temu miastu nie tylko wszelkie stosunki z wnętrzem kraju, ale nawet opanowali źródła, które mu wody dostarczały. Jenerał Wort zdobył dwie reduty broniące zewnątrznych szanców i tylko w tój potyczce siedmiu ludzi utracił. De Filadelfii miała

рять только 7 человекъ. Говорятъ, что въ Филадельфii получено 3 Апрѣля извѣстіе, что ген. Скоттъ взялъ штурмомъ Веракрусъ, но понесъ при этомъ большой уронъ. Въ Тампико носились 12 Марта слухи, впрочемъ не совѣтъ правдоподобные, что Санта-на самъ совѣтовалъ Мексиканцамъ заключить миръ.

Испанія.

Мадридъ, 17 Апрѣля.

Королева, по представленію министровъ, назначила комиссію изъ значительнѣйшихъ лицъ всѣхъ партій, для приведенія въ порядокъ національнаго долга и для изысканія мѣръ къ поспѣшнѣйшему погашенію оного.

— Г. Олозага былъ принятъ Королевою въ аудіенціи и занялъ мѣсто въ конгрессѣ; Король не привѣлъ его.

— Ген. Ронкали назначенъ генералъ-капитаномъ Галиціи, на мѣсто генерала Виллалонга.

— Говорятъ, что дѣло дошло до того, что или кортесы будутъ распущены, или настоящій кабинетъ будетъ смѣненъ кабинетомъ Олозаги.

20 Апрѣля.

Говорятъ, что правительство получило изъ Лиссабона увѣдомленіе, что Королева Португальская, находясь въ опасномъ положеніи въ своей столицѣ, просила помощи у союзныхъ державъ, и что, въ слѣдствіе того, стоящіе на рѣкѣ Тагъ, Англійскіе, Французскіе и Испанскіе корабли высадили на берегъ свои войска. Послѣ обезпеченія личности Королевы, Испанское правительство нашло нужнымъ окрыть совѣщаніе съ англійскимъ кабинетомъ о мѣрахъ къ возстановленію спокойствія въ Португаліи. Англійскій посланникъ имѣлъ вчера съ здѣшними министрами два совѣщанія, послѣ чего отправилъ ночью и сегодня утромъ двухъ курьеровъ въ Лондонъ.

— Въ *Heraldo* за достоверное сообщаютъ, что изъ Испаніи будутъ отправлены въ Португалію 4,000 чел. подъ предводительствомъ генерала Виста-Гермоза, по просьбѣ португальскаго посла, гр. Томара.

— Въ Талавару посланы вчера отсюда одинъ полкъ конницы, двѣ артиллерійскія конныя баттарей и одинъ полкъ пѣхоты. Въ скоромъ времени отправится туда же еще сильнѣйшій отрядъ войска.

ПОРТУГАЛІЯ.

(Изъ англ. газ.)

По извѣстіямъ изъ Лиссабона отъ 6-го и изъ Оporto отъ 8-го н. м., слухъ, что Са-да-Бандейра вышла на берегъ съ своею экспедиціею въ Пеннше, окрывается ложнымъ. Отрядъ его состоящій изъ 1,200 человекъ, частью линійной пѣхоты, частью волонтеровъ и рекрутъ, съ двумя пушками, явился 31 Марта предъ Лагосомъ въ Алгарви, и безпрепятственно вышелъ тамъ на берегъ. Оттуда онъ двинулся немедленно въ Эвору, гдѣ держались еще 2,000 инсургентовъ. По соединеніи съ ними, Са-да-Бандейра хотѣлъ присоединить къ себѣ 1,500 чел., стоявшихъ, подъ начальствомъ Висконта де Мелло, въ Порталегре, чтобы атаковать съ тыла Швальбаха, дивизія котораго будетъ принуждена поспѣшно отступить, чтобы не подвергнуться пораженію. Пароходами экспедиція командовали отчасти англійскіе офицеры: одинъ изъ пароходовъ воротился въ Оporto, другой пошелъ въ Гибралтаръ, чтобы привѣсть тамъ оружіе и военные припасы, въ которыхъ инсургенты до сихъ поръ очень нуждались. Въ Лиссабонѣ господствовало большое смутеніе: тысяча человекъ, посланныхъ по первому извѣстію въ Пеннше, были призваны назадъ, причемъ на пути бѣжали 63 человекъ. На другой день этотъ малый отрядъ перешелъ чрезъ Таго въ Сетуваль; здѣсь былъ оставленъ гарнизонъ, а остальные пошли въ Алькасери. Не смотря на то, что эскадра изъ пяти военныхъ кораблей блокируетъ Оporto, туда вошелъ англійскій корабль „Блакъ-Кетъ“, съ оружіемъ и военными припасами. Инсургенты осаждали и обстрѣливали изъ шести пушекъ фортъ Влану, въ которомъ Казаль оставилъ гарнизонъ въ 300 человекъ. Посланный къ нимъ на помощь отрядъ въ 300 человекъ былъ совершенно разбитъ инсургентами: 100 человекъ потонули въ Миньо, 34 были взяты въ плѣнъ.

— Въ *Morning-Chronicle* сообщаютъ весьма важныя извѣстія изъ Лиссабона, полученныя 18-го Апрѣля

надежсѣ 3 kwietnia wiadomość, że Jenerał Scott zdobył Veracruz szturmem, ale przytém bardzo wielu ludzi utracił. W Tampiko krążyła 12 marca pogłoska, której jednak trudno dać wiarę, że Santana miał sam zawarcie pokoju rządowi Meksykańskiemu doradzać.

Hispania.

Madryt, 17 kwietnia

Królowa na przedstawienie Ministrów mianowała Kommissją złożoną z najznakomitszych osób wszelkich stronnictw, w celu urządzenia długu narodowego i wskazania najskuteczniejszych środków do najspieszniejszego umorzenia tegoż.

— P. Olozaga miał posłuchanie u Królowej i zajął miejsce w Kongressie; Król nie przyjął jego odwiedzin.

— Jenerał Roncali, mianowany został Jenerałnym Kapitanem Galicyi, w miejsce Jenerala Villalonga.

— Mówią tu, że rzeczy doszły do tego stopnia, iż albo Kortezy będą rozwiązane, albo gabinet obecny ustąpi miejsce Ministerstwu P. Olozagi.

Dnia 20 kwietnia.

Mówią, że rząd otrzymał z Lizbony wiadomość, iż Królowa Portugalska, będąc zagrożoną w swojej stolicy, wezwwała pomocy Mocarstw sprzymierzonych i skutkiem czego okręty: angielskie, francuzkie i hiszpańskie, na Tagu stojące, wysadziły na ląd swoje osady. Następnie, po zabezpieczeniu osoby Królowej, rząd Hiszpański uznał za rzecz stosowną naradzić się z gabinetem angielskim, nad sposobami przywrócenia pokoju w Portugalii. Poseł angielski miał wczoraj z naszymi Ministrami dwie narady i w nocy wysłał gońca do Londynu dzisiaj zaś drugiego tamże wyprawia.

— *Heraldo* głosi za rzecz pewną, że Hiszpanija wysłała do Portugalii 4,000 ludzi, pod wodzą Jenerala Vista-Hermosa. Według tegoż dziennika, Hr. Thomar, Poseł Portugalski, miał imieniem swego rządu prosić o tę pomoc.

— Wczoraj wysłano stąd do Talawary półk jazdy, dwie baterye artyleryi konnej i jeden półk piechoty. Wkrótce odejdzie tam znaczniejszy jeszcze oddział.

PORTUGALIA.

(Z gazet angielskich).

Podług wiadomości z Lizbony z d. 6, a z Oporto z d. 8 kwietnia, pogłoska, że Sa-da-Bandeira wylądował ze swoją eskadrą w Peniche, okazała się fałszywą. Oddział jego, składający się z 1,200 ludzi, w części z liniowej piechoty, w części z ochotników i rekrutów, z dwoma działami, ukazał się 31 marca pod Lagos, w Algarbij, i wysiadł na brzeg bez żadnej przeszkody. Ztamąd wyruszył niezwłocznie do Ewory, gdzie się znajdowało jeszcze 2,000 rokoszan. Po złączeniu się z nimi, Sa-da-Bandeira obiecał także wcielić do swego oddziału 1,500 ludzi znajdujących się pod dowództwem Wice-Hrabiego de Mello, w Portalegre, aby wraz z nimi uderzyć z tyłu na Jenerala Schwalbacha, którego dywizya zmuszona będzie cofnąć się niezwłocznie, jeśli nie zechce doznać zupełnej porażki. Parostatkami tej wyprawy dowodzili w części oficerowie angielscy. Jeden z tych parostatków wrócił już do Oporto, a drugi udał się do Gibraltaru dla zaopatrzenia się tam w broń i amunicyę, na których wielce dotąd rokoszanom zbywało. W Lizbonie panowało wielkie zamieszanie: tysiąc ludzi których na pierwszą wiadomość wysłano do Peniche, zostali na powrót odwołani, przyczem w drodze 63-eh dezertowało. Nazajutrz ten mały oddział przeprawił się przez Tag w Setubal; tu musiano zostawić załogę, a reszta udała się do Alkassar. Mimo to, że eskadra z pięciu wojennych okrętów blokuje Oporto, okręt angielski *Black-Cut*, wszedł do tego miasta z bronią i amunicyą. Rokoszanie oblegli i strzelali z sześciu dział do warowni Viane, w której Casal zostawił załogę ze 300 ludzi. Postrany im na odsiecz oddział ze trzech set także ludzi złożony, został całkiem rozproszony przez rokoszan: 100 żołnierzy utonąło w Minho, a 34 dostało się w niewolę.

— *Morning-Chronicle* ogłasza bardzo ważne nowiny z Lizbony, przywiezione d 18 kwietnia okrętem *Montro-*

сь, корабель *Montrose*, простирающійся по 10-е число с. м., и предвѣщающій скорый переломъ. Изъ всего можно заключить, что уже не въ Оporto, но въ египетъ и окрестностяхъ ея кончена будетъ продолжительная борьба побѣдою той или другой стороны. По послѣднимъ въ Лиссабонѣ слухамъ, правительство получило депешу съ доносеніемъ, что Са-да-Бандейра овладѣлъ уже городомъ Сетуаломъ, и что объявилъ своимъ войскамъ, что 11 или 12 числа надѣется быть подъ Лиссабонамъ.

Донесеніи изъ Оporto простираются по 11-е число; они сообщаютъ о примѣчательномъ событіи, то есть, что Юнта праздновала день рожденія Королевы великолѣпнымъ обѣдомъ и пушечными выстрѣлами.

Т у р ц и я.

Константинополь, 1 Апрѣля.

Недоразумѣнія между Греціею и высокою Портою, все еще неулажены; въ слѣдствіе сего, сѣдъ слѣдствія, сегодня, сообразно своему извѣщенію, прекратила дипломатическія сношенія со здѣшними греческимъ повѣреннымъ въ дѣлахъ, г-мъ Агриропулою, не препроводивъ къ нему однако паспортовъ.

7 Апрѣля.

Здѣшній Греческій повѣренный въ дѣлахъ, въ слѣдствіе полученнаго отъ Порты извѣщенія, 1-го Апрѣля снялъ Греческій гербъ, какъ съ занимаемаго имъ дома, такъ и греческой канцелярці. Чтобы однако не произошло затрудненій по торговлѣ и судоходству, Порта предписала директору здѣшняго таможенного управленія, выдавать греческимъ судамъ фирманы и другія свидѣтельства. На каютахъ истечения срока, опредѣленнаго въ ультиматумъ, Порты препроводила представителямъ пяти державъ записки, съ объясненіемъ происшедшихъ съ Греціею недоразумѣній. Румелийскому Сераскиру повелѣно поставить при Греческой границѣ наблюдательный корпусъ. Въ Салонику отправили турецкія военныя суда; турецкій военный пароходъ *Wesilei Tidzaret* отплылъ отсюда, 6-го числа, въ Средиземное море. Австрійская корветта *Cesarea* оставила сегодня „Золотой-Рогъ“ и будетъ крейсировать на водахъ Архипелага; утверждаютъ также, что она отправится въ Аѣны.

— Съ Тунискимъ Беемъ Порты хочетъ также дѣло непременно кончить. Она не намерѣна слушать совѣтовъ, не принимаетъ посторонняго вмѣшательства въ это дѣло, и рѣшилась, въ случаѣ необходимости, силою оружія принудить Бей къ тому, что ей, по собственному убѣжденію, слѣдуетъ. Сегодня отправляется отсюда въ Триполисъ Рагубъ-Паша, на пароходѣ *Erekli*. Сей же пароходъ везетъ весьма важныя депеши въ Тунисть.

Г р е ц и я.

Аѣны, 10 Апрѣля.

Изъ Константинополя сообщаютъ, что по истеченіи назначенной Портою 30-ти-дневнаго срока, всѣ дипломатическія сношенія между обоими государствами дѣйствительно были прекращены. Греческому повѣренному въ дѣлахъ возвращены вѣрныя грамоты, и онъ остался въ Константинополѣ единственно въ качествѣ генеральнаго консула для управленія текущими торговыми дѣлами. Какъ долго продлится такое положеніе дѣлъ, невозможно опредѣлить имѣ въ виду то, что Кидонскій Паша пригласилъ къ себѣ тамошняго греческаго консула, объявилъ ему, что онъ вмѣстѣ со всеми греками, пребывающими въ Кидоніи по греческимъ паспортамъ, долженъ оставить страну.

— Сильныя нападѣнія оппозиціи побудили министра финансовъ Г. Пониропулоса, выйти въ отставку. Неизвѣстно кто будетъ назначенъ на его мѣсто, но кажется что Г. Коллеттисъ воспользуется этимъ случаемъ, чтобы укомплектовать свой кабинетъ.

— Утверждаютъ, что Греческій кабинетъ, съ помощію предложеннаго Франціею займа, будетъ въ состояніи удовлетворить Англію, которая требуетъ возврата сдѣланнаго ею для Греціи займа.

Сѣв. Америк. Соед. Штаты.

Нью-Йоркъ, 31 Марта.

Депеши генерала Тейлора о происходившихъ 22-го и 23-го Февраля сраженіяхъ при Буэна-Вистѣ были перехвачены Мексиканцами, и потому мы получили здѣсь только частныя письма отдѣльныхъ офицеровъ.

се; dochodzą one do dnia 10 b. m. i przepowiadają blizkie przesilenie. Wszystko zapowiada, że już nie w Oporto, ale w stolicy i jej okolicach ukończy się ma długa walka pokonaniem jednej lub drugiej strony. Według rozchodzącej się w Lizbonie wieści, rząd miał otrzymać depezę donoszącą, że Sa-da-Bandeira opanował już miasto Setubal, i że zapowiedział swemu wojsku, iż spodziewa się stanąć dnia 11 lub 12 pod Lizboną.

Wiadomości z Oporto dochodzą do dnia 11, i donoszą o godnej wiedzy okoliczności, to jest, że Junta obchodziła urodziny Królowej świętym obiadem i salwą artylerji.

Т у р ц я.

Константинополь, 1 kwietnia.

Nieporozumienie między Grecją a Portą ciągle jeszcze nie jest załatwione; w skutek tego, ta ostanía, dzisiaj, stosownie do swego poprzedniego ultimatum, przetrwała dyplomatyczne stosunki z tutejszym greckim sprawującym interesem, P. Argyropulo, nie przesławszy mu jednak paszportów.

Dnia 7 kwietnia.

Tutejszy sprawujący interesem greckim, w skutek otrzymanego od Porty zawiadomienia o zerwaniu dyplomatycznych stosunków z Grecją, zdjął d. 1 kwietnia herb grecki tak z mieszkania swego jak i z kancelaryi greckiej. Aby jednak nie zrzucić trudności w handlu i żegludze, Porta upoważniła Dyrektora tutejszego zarządu celnego, do wydawania okrętom greckim żądanych firmatów i t. p. świadectw. W wigilię terminu przez ultimatum oznaczonego, Porta doręczyła Reprezentantom pięciu mocarstw memorandum, wyjaśniające w krótkości całe nieporozumienie z Grecją zaszcze. Seriaskerowi Rumelii polecono, aby nad granicą grecką ustawił korpus obserwacyjny. Do Saloniki posłano турецкие okręty wojenne; турецкий parostatek wojenny *Wesilei Tidzaret* odplynął ztąd d. 6 na m. Śródziemne. Także korweta austriacka *Cesarea* opuściła dziś „Róg Złoty“ i krążyć będzie na wodach archipelagu; twierdzą także, iż uda się do Aten.

— Z Bejem Tunetańskim Porta chce też raz przyjść do końca, i z tego względu nie chce żadnej służyć rady, nie przyjmuje żadnego obcego wdania się, i postanowiła w razie potrzeby siłą oręża wymóżyć na Beju to, co się jej według jej zdania słusznie należy. Dziś udaje się ztąd do Tripolis Rhagub Basza na parostatkach *Erekli*. Ten sam okręt wiezie bardzo ważne depeze do Tunetu.

Г р е ц я.

Аѣны, 10 kwietnia.

Z Konstantynopola dowiadujemy się, że po upływie oznaczonego przez Portę 30-dniowego terminu, wszelkie dyplomatyczne stosunki pomiędzy obudwoma krajami zostały rzeczywiście przerwane. Sprawującemu interesem greckim zwrócono pismo zawierzytelniące go przy Porcie, i tenże pozostał w Konstantynopolu jedynie jako Jeneralny Konsul do kierowania bieżącymi interesami w stosunkach handlowych. Jak długo ten stan potrwa, trudno oznaczyć, zważywszy, że Basza Kydoniski wezwał już do siebie tamtejszego Konsula greckiego i oświadczył mu, że wraz z wszystkimi Grekami bawiącymi w Kydonii za paszportami greckimi, ma kraj opuścić.

— Silne natarcia opozycyi, skłoniły Ministra skarbu, P. Poniropulo, do złożenia urzędowania. Nie wiadomo kto będzie jego następcą, zdaje się jednak, że P. Kollettis korzystając będzie z tej sposobności, w celu uzupełnienia swego gabinetu.

— Utrzymują, że gabinet grecki, za pomocą udzielenia mającego przez Francją forszusu, będzie w stanie zaspolić Anglię, która nalega o zwrot udzielonej przez nią dla Grecyi pożyczki.

Stany-Zjednoczone Ameryki Północnej.

Nowy-York, 31 marca.

Depesza Jenerała Taylor o bitwach z d. 22 i 23 lutego pod Buena Vista stoczonych, wpadła w ręce Meksykanów, i dla tego ograniczyć się trzeba na prywatnych doniesieniach pojedynczych oficerów. Ci przedstawiają ten wy-

Они представляют это событие совершенным поражением Мексиканцев. Этому решительно противоречит сообщенное в *Tampico Sentinel* донесение Сантаны мексиканскому военному министру из лагеря при Буэна-Виста, отъ 23-го Февраля. Сантана объявляет, въ своей депешѣ, что только недостатокъ въ продовольствіи принуждаетъ его отступить, послѣ двухдневной битвы, въ Агва-Нуэву, и что онъ готовъ возобновить нападеніе, лишь только запасется продовольствіями. Онъ утверждаетъ, что Американцы были въ числѣ осьми или девяти тысячъ человекъ, съ 25-ю орудіями, что онъ сбилъ ихъ съ пяти позицій, и отнял у нихъ три орудія и два знамени. Сантана показываетъ потерю Американцевъ въ 2,000 человекъ. Онъ сознается, что и его войска также много потерпѣли. Истина въ этомъ дѣлѣ безъ сомнѣнія та, что послѣ двухдневнаго боя Американцы не были въ состояніи воспользоваться отступленіемъ Мексиканцевъ, а послѣдніе не могли возобновить нападенія въ третій день. Бой, какъ видно, былъ нерѣшительный, и о рѣшительномъ пораженіи Мексиканцевъ не можетъ быть и рѣчи. Сантана, кажется, составилъ планъ: съ главнымъ корпусомъ въ 15,000 человекъ, подъ собственнымъ своимъ предводительствомъ, выбить генерала Тейлора изъ его позицій при Сальтиль и Монтерей, между тѣмъ какъ генералъ Минонъ съ 5,000 человекъ, и генералъ Урреа съ 4,000 человекъ отрѣжутъ ему всѣ сообщенія съ Рио-Гранде. Въ слѣдствіе послѣдней части плана, значительные транспорты съ продовольствіемъ и военными припасами, тнувшіеся изъ Камарга въ Монтерей, были захвачены Мексиканцами, которые, сверхъ того, пресѣкли надологу путь для пересылки депешей. Тейлоръ имѣлъ подъ своимъ начальствомъ 5,000 человекъ, почти исключительно волонтеровъ. Атакка Мексиканцевъ началась 22-го числа разными маневрами, имѣвшими цѣлью обойти флангъ Тейлора: этотъ день прошелъ въ легкихъ стычкахъ, и въ сильной артиллерійской перепалкѣ. Только 23-го начался рѣшительный бой, и продолжался съ самаго утра до четырехъ часовъ по полудни. Мексиканцы и Американцы сражались очень храбро, и какъ Сантана, такъ и генералъ Тейлоръ находились постоянно посреди боя; подъ первымъ была убита лошадь, второму пуля пробила шинель. Американцы показываютъ свою потерю въ 700 человекъ убитыми и ранеными, въ томъ числѣ 65 офицеровъ. Американцы взяли въ плѣнъ генералъ-адъютанта Мексиканской арміи, многихъ офицеровъ и солдатъ.

— Въ мексиканскихъ газетахъ сообщаютъ, что Тейлоръ подвергся вторичному нападенію со стороны Сантаны, въ лагерѣ при Агва-Нуэва, лишился 6 орудій, и отступилъ къ Монтерей, но при семъ отступленіи нанесъ рѣшительный ударъ Мексиканцамъ.

— Не подтверждается извѣстіе о томъ, будтобы городъ Веракрузъ и крѣпость Санъ-Жанъ-д'Улоа сдались Американцамъ.

— Стоящая въ виду Веракруза американская эскадра, состоящая изъ 1 линейнаго корабля, 2 фрегатовъ, 6 шлюпокъ и 12 париходовъ, считается вообще 395 пушекъ, и она сильнѣе всѣхъ тѣхъ, которыя отправляемы были въ море когда либо Соединенными Штатами.

— Говорятъ, будто бы въ Мексикѣ произошла новая переменна правленія: президентъ Гомезъ Фаріасъ, требовавшій продажи церковныхъ имѣній, передалъ свое мѣсто генералу Сапасу.

— Въ одномъ письмѣ изъ Вашингтона, отъ 24-го Февраля, извѣщаютъ, что наканунѣ того дня, главные члены дипломатическаго корпуса собрались у Сардинскаго уполномоченнаго, старѣйшаго изъ нихъ, для совѣщанія относительно войны Соединенныхъ Штатовъ съ Мексикою, и послѣ продолжительныхъ переговоровъ положили составить ноту, съ предложеніемъ посредничества своихъ правительствъ для приостановленія войны. Эта нота имѣла быть препровождена, на другой день, къ министру иностранныхъ дѣлъ, Г. Буکانану. Событіе сіе произвело въ Вашингтонѣ большое впечатлѣніе, преимущественно между членами партіи Кальгоунъ, которые нынѣ весьма расположены къ заключенію мира.

падекъ jako zupełną klęskę Meksykanów, ale całkiem przeciwnie opiewa raport Santany do Meksykańskiego Ministra wojny, datowany z obozu pod Buena Vista d 23 lutego. Santana oświadcza w nim, że tylko dla braku żywności zmuszonym był po dwudniowej walce skutecznie odwrót do Agua Nueva, i że gotów jest uderzyć na nowo, jak tylko się w zapasy żywności zaopatrzy. Twierdzi on, że Amerykanie mieli 8—9,000 ludzi z 25 działami, że ich z pięciu stanowisk spędził, i że zabrał im trzy działa wraz z dwoma sztandarami. Stratę Amerykanów podaje Santana na 2,000 ludzi. Że i jego wojska mocno ucierpiały, tego wcale nie tai. Z tego wszystkiego to zdaje się nie ulegać wątpliwości, że Amerykanie w skutek dwudniowej walki, równie postawieni byli w niemożności korzystania z odwrótu Meksykanów, jak ci ostatni w niemożności ponownienia na trzeci dzień kroków zaczepnych. Była to więc nie stanowcza bitwa, a ztąd wypada, że nie może być mowy o stanowczej klęsce Meksykanów. Zdaje się, że planem Santany było, na czele 15 tysięcznego korpusu wypędzić Taylora z jego stanowisk pod Saltillo i Monterey, gdy tymczasem Jenerałowie Meksykańscy Minon i Urrea, jeden z 5,000, drugi zaś z 4,000 ludzi mieli mu przecięć wszelkie związki z rzeką Rio-Grande. Ostatni zamiar udał się po części, gdyż znaczne transporta żywności i amunicji, idące z Camargo do Monterey, wpadły w ręce Meksykanów i przesyłanie depesz wstrzymane zostało. Taylor miał przy sobie tylko 5,000 ludzi, i to prawie samych ochotników. Atak Meksykanów rozpoczął się dnia 22 go lutego różnemi manewrami, mającemi na celu obejść z boku skrzydło Taylora; dzień ten upłynął na lekkich potyczkach i żywym goju artylleryi. Dopiero dnia 23 go rozpoczęła się walka z całą zapalczywością z obu stron, i trwała od samego rana do godz. 4 po południu. Meksykianie równie jak Amerykanie bili się bardzo dobrze, i tak Santana jak Taylor znajdowali się ciągle śród bitwy; pierwej wszemu ubito konia, ostatniemu przestrzelono piaszcz. Amerykanie podają swoje stratę na 700 ludzi w zabitych i rannych, w liczbie téj 65 oficerów, a między niemi 4 Półkowników. W ręce Amerykanów dostali się: Jenerał Adjutant wojska meksykańskiego i wielu oficerów i żołnierzy.

— Według gazet meksykańskich, Taylor napadnięty został powtórnie przez Santanę w obozie pod Agua-Nueva, przyczem utracił 6 dział, i cofnął się do Monterey, ale w odwrócie tym zupełną klęskę zadał Meksykanom.

— Nie potwierdza się wiadomość o poddaniu się Amerykanom miasta Veracruz i twierdzy San Juan d'Ulloa.

— Stojąca pod Veraeruz eskadra amerykańska, złożona z 1 okrętu liniowego, 2 ciężkich fregat, 6 szalup i 12 parostatków, liczy w ogóle 395 dział i jest najsilniejszą, jaką kiedykolwiek Stany Zjednoczone wysłały na morze.

— W Meksyku zajęć miała nowa zmiana rządu: Prezydent Gomez Farias, który żądał sprzedaży dóbr kościelnych, zastąpiony został przez Jenerała Salas.

— W jednym liście z Washingtonu, pod d. 24 lutego, wiadomają, że w wigilię tego dnia, główni członkowie Ciąta Dyplomatycznego zgromadzili się u Sardynskiego Pełnomocnika, starszego wiekiem, dla naradzenia się względem wojny Stanów-Zjednoczonych z Meksykiem, i po długich naradach, uchwalili ułożyć notę z oświadczeniem pośrednictwa swoich rządów dla wstrzymania rzeczonyj wojny. Notę tę mieli podać nazajutrz Ministrowi spraw zagranicznych, P. Buchananowi. Wypadek ten sprawił w Washingtonie wielkie wrażenie, szczególnie między członkami stronictwa, P. Calhouna, którzy obecnie okazują wiele skłonności do pokoju.